

**Eindrapport Terugvorderen en terughalen
in het buitenland**

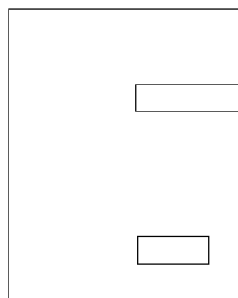
Versie 1.0

Datum	15 december 2014
Status	Definitief
Onze referentie	696270

Colofon

Directie	HO&S
Projectnaam	Terugvorderen en terughalen in het buitenland
Versienummer	1.0
Projectleider	
	T
	@minocw.nl
	Rijnstraat 50 Den Haag
	Postbus 16375 2500 BJ Den Haag

Auteurs

Distributielijst	Werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland
------------------	---

Inhoud

	Colofon—2
	Inhoud—3
	Inleiding—4
1	Opdracht—5
1.1	Doel—5
1.2	Resultaat—5
2	Lopende verbetermaatregelen—7
2.1	Adresgegevens uitwisselen via Registratie Niet Ingezetten—7
2.2	Andere gegevens uitwisselen met Nederlandse overheidsorganisaties—7
2.3	Gegevens uitwisselen met buitenlandse overheden—7
2.4	Verbeteren kwaliteit Basisregistratie Personen (BRP)—8
2.5	Wederzijdse erkenning geldelijke sancties voor bestuurlijke boetes—8
2.6	Digitale aanmelding openbaar betekenen—8
2.7	Studiefinanciering—9
2.8	Terugvordering toeslagen—9
3	Extra verbetermaatregelen—10
3.1	Projectmatige landenaanpak Duitsland—10
3.2	Verkenning pilot Sociaal Attachés zoeken debiteuren voor DUO—11
3.3	Betere benutting Register Paspootsignalering/Opsporingsregister—11
3.4	Uitwisseling expertise internetonderzoek—14
3.5	Onderzoek naar wetwijziging verjaring—14
3.6	Handhavingscommunicatie—14
4	Aanpak—15
4.1	Organisatie—15
5	Evaluatie—16
5.1	Uitkomsten van de evaluatieronde—16
6	Borging—17
6.1	Doorlopende activiteiten—17
6.2	Structurele inbedding—18

Inleiding

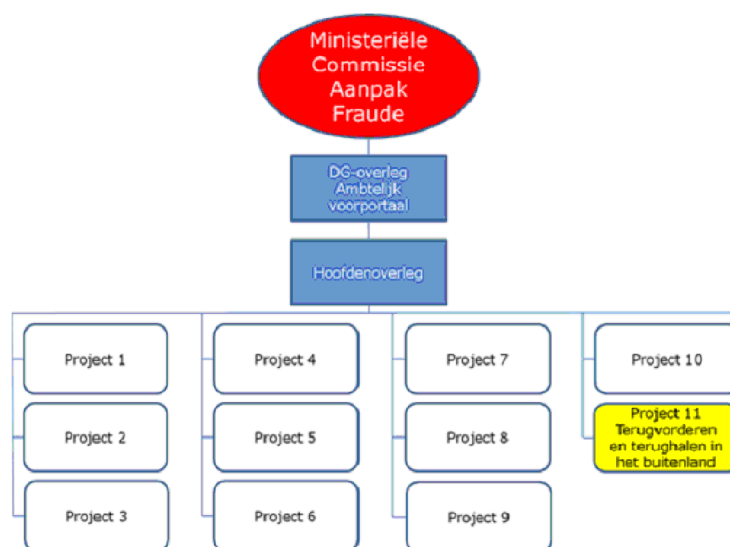
Dit eindrapport geeft een terugblik op de het project Terugvorderen en terughalen in het buitenland. De opbouw van het eindrapport is als volgt. Eerst wordt stilgestaan bij het doel en bereikte resultaten. Vervolgens wordt ingegaan op de aanpak. Tot slot wordt aangegeven hoe de borging van de resultaten in de verschillende organisaties plaatsvindt en welke acties nog doorlopen.

1 Opdracht

1.1 Doel

Doel van het project Terugvorderen en terughalen in het buitenland is om concrete maatregelen voor te stellen die ervoor zorgen dat de rijksoverheid effectiever kan terugvorderen in het buitenland. Bij vorderingen in het buitenland in dit project gaat het om onterecht ontvangen uitkeringen en toeslagen, belastingschulden, studieschulden, straf- en bestuursrechtelijke boetes, langs criminele weg verkregen vermogen, schadevergoedingsmaatregelen en verbeurdverklaringen. In vergelijking met invordering in het binnenland vereist invordering in het buitenland relatief grote en kostbare inspanningen.

Het project maakt onderdeel uit van het programma rijksbrede aanpak van fraude.

Het project Terugvorderen en terughalen in het buitenland heeft betrekking op de buitenlandse vorderingen van de volgende organisaties: SZW/UWV, SZW/SVB, Inspectie SZW, OM, CJIB, OCW/DUO en Financiën/Belastingdienst.

1.2 Resultaat

Voor elke van de betrokken organisaties is de invordering in het buitenland een taaie opgave die relatief grote inspanningen vereist. Ook om de vordering uiteindelijk om te zetten in klinkende munt, is grote inzet nodig. Om de effectiviteit van de invordering te vergroten, heeft de werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland eerst een verkenning opgesteld die op 19 juni 2014 in het Hoofdenoverleg is besproken. Deze verkenning beschrijft hoe het proces van invorderen in het buitenland verloopt bij de verschillende organisaties en welke knelpunten daarbij spelen.

De knelpunten liggen met name in het vinden van adressen, het verkrijgen van een juridische titel die in het buitenland geldig is en in de verjaring van de vordering. In de verkenning is zicht ontstaan op reeds lopende trajecten die kunnen bijdragen aan verbeteringen in terugvorderen in het buitenland. Ook hebben de deelnemende

organisaties mogelijke verbeterideeën aangedragen en getoetst op wenselijkheid en haalbaarheid voor de eigen organisatie. Vervolgens is een voorstel voor extra verbetermaatregelen opgesteld dat op 11 juli 2014 is geaccordeerd door de Ministerraad.

Na accordering van het voorstel hebben de deelnemende organisaties de extra verbetermaatregelen in uitvoering genomen.

2 Lopende verbetermaatregelen

Uit de verkenning van het invorderingsproces en de knelpunten die daarbij spelen, is gebleken dat er verschillende trajecten reeds in gang zijn gezet die bijdragen aan verbeteringen in het terugvorderen en terughalen in het buitenland waar de deelnemende organisaties reeds op zijn aangesloten. In deze paragraaf wordt kort beschreven wat de huidige stand van zaken is van deze trajecten.

2.1 Adresgegevens uitwisselen via Registratie Niet Ingezetenen

Sinds 6 januari 2014 bestaat de Registratie Niet Ingezetenen (RNI), onderdeel van de Basisregistratie Personen (BRP). Niet-ingezetenen zijn personen die niet of korter dan 4 maanden in Nederland wonen en een relatie hebben met Nederlandse overheidsinstellingen. Het gaat enerzijds om mensen die tijdelijk in Nederland werken en anderzijds om mensen die in Nederland hebben gewoond en die nu in het buitenland wonen. In de RNI worden gegevens van niet-ingezetenen centraal vastgelegd. Zogenaemde aangewezen bestuursorganen (zoals de Belastingdienst, UWV, SVB) zullen de gegevens van niet-ingezetenen uit hun eigen bestanden aanleveren aan de Registratie Niet Ingezetenen. Het werkt dan als volgt: als een aangewezen bestuursorgaan de betreffende debiteur/veroordeelde heeft getraceerd, is het adres via de RNI beschikbaar voor alle overheidsorganisaties die toegang hebben tot de RNI. De RNI voorkomt daarmee dubbel werk in het traceren van het adres van de debiteur/veroordeelde. Daarmee is het niet meer nodig om met de afzonderlijke overheidsorganisaties adresinformatie uit te wisselen. Dit is een belangrijke stap voorwaarts in het traceren van debiteuren/veroordeelden.

Huidige stand van zaken:

De Belastingdienst heeft in verschillende tranches gegevens voor de RNI aangeleverd. De laatste tranche zal in januari 2015 voltooid zijn. Daarna worden de gegevens via reguliere updates geactualiseerd. UWV en SVB zullen in de loop van 2015 hun gegevens bij de RNI aanleveren.

2.2 Andere gegevens uitwisselen met Nederlandse overheidsorganisaties

Het uitwisselen van (andere dan adres-) gegevens tussen Nederlandse overheidsorganisaties is een belangrijk verbeterpunt bij het terugvorderen in het buitenland. Knelpunten die gegevensuitwisseling in de weg staan worden geïnventariseerd in het project Gegevensuitwisseling (ook onderdeel van het programma rijksbrede aanpak van fraude) en waar mogelijk worden oplossingen aangedragen.

Huidige stand van zaken:

De knelpunten zijn geïnventariseerd door de deelnemers van het project. Deze zijn overgebracht naar het project Gegevensuitwisseling.

2.3 Gegevens uitwisselen met buitenlandse overheden

Op strafrechtelijk, fiscaal en sociale zekerheidsterrein kan op basis van verordeningen en richtlijnen informatie worden opgevraagd bij buitenlandse overheden. Soms is een bilateraal verdrag nodig, zoals SZW heeft gesloten met België voor het uitwisselen van inkomensgegevens. Ook OCW onderzoekt de mogelijkheden om via een verdrag of Memorandum of Understanding

gegevensuitwisseling mogelijk te maken op gebied van studiefinanciering met Groot-Brittannië en Zweden.

Huidige stand van zaken:

Met het Verenigd Koninkrijk en Zweden zijn inmiddels afspraken gemaakt over:

- de korte termijn: een proefproject in de maanden december tot en met februari waarin de landen voor elkaar op zoek gaan naar 'onvindbare' debiteuren met een betalingsachterstand;
- de langere termijn: uitbouwen van de samenwerking en het creëren van een juridische grondslag.

2.4 Verbeteren kwaliteit Basisregistratie Personen (BRP)

Onderdeel van het project Kwaliteit Basisregistratie Personen (ook één van de projecten van het programma rijksbrede aanpak van fraude) is om onvindbare debiteuren te traceren en alsnog te registreren in de BRP.

Huidige stand van zaken:

Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft de mogelijkheden laten onderzoeken om voor de overheid onvindbare debiteuren op te sporen. Dit onderzoek heeft vooralsnog geen duidelijke aanknopingspunten voor een vervolg opgeleverd. Behoudens de aanbeveling van uitwisseling van gegevens tussen overheids- en private partijen. Hierbij spelen echter belemmeringen op grond van de Wet Bescherming Persoonsgegevens. De vraag naar de juridische mogelijkheden van gegevensuitwisseling met private partijen was niet in de vraagstelling van het onderzoek meegenomen. Het ministerie van BZK zal wel de mogelijkheden hiertoe (verder laten) onderzoeken.

2.5 Wederzijdse erkenning geldelijke sancties voor bestuurlijke boetes

Binnen de EU is het mogelijk om op basis van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties, die uitvoering geeft aan het Kaderbesluit 2005/214/JBZ inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties, geldelijke sancties met betrekking tot strafrechtelijke en administratieve verkeersovertredingen ter inning over te dragen aan een EU-lidstaat waar de veroordeelde inkomsten/vermogen of zijn vaste woon- of verblijfplaats heeft. Een juridische werkgroep onderzoekt of ook bestuurlijke boetes onder dit regime kunnen vallen, gezien de uitspraak die het Europese Hof deed begin 2014 in de zaak . Met name voor de vorderingen van de Inspectie SZW (bestuurlijke boetes aan bedrijven) zou deze bredere werking een verbetering opleveren. Ook andere wegen worden verkend (zoals specifieke instrumenten als flankerend beleid bij Europese regelgeving).

2.6 Digitale aanmelding openbaar betekenen

Wanneer het voorstel tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met bekendmakingen aan personen zonder bekende woon- of verblijfplaats wordt aangenomen, zal het stuiten van het verjaren van de vordering door middel van openbare betekening een stuk goedkoper worden, omdat dan de bekendmaking via een aanmelding in de digitale Staatscourant mogelijk wordt en geen advertentie in een landelijk dagblad geplaatst hoeft te worden. Het wetsvoorstel is inmiddels in behandeling bij de Tweede Kamer.

2.7 Studiefinanciering

Op 15 april 2014 heeft de Ministeriële Commissie Aanpak Fraude de business case intensivering handhaving studiefinanciering geaccordeerd (Kamerstuk 24724, nr. 122). Op het gebied van invordering in het buitenland gaat het om een bedrag van €1,2 miljoen per jaar om debiteuren in het buitenland actief op te sporen en tot terugbetaling van hun studieschuld aan te zetten. Eén van de onderdelen van de aanpak is om incassoadvocaten in te schakelen.

Huidige stand van zaken

DUO is in april 2014 een pilot gestart met een internationaal werkende incasso-advocaat. De pilot bestaat uit tenminste 25 debiteuren. Deze debiteuren bevinden zich in diverse landen zoals België, Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Griekenland, Hongarije, Rusland, de VS, Chili, Venezuela, Australië en Liberia. Het gaat hier om getraceerde debiteuren, die niet reageren op de correspondentie van DUO.

2.8 Terugvordering toeslagen

Op het gebied van terugvordering van toeslagen onderneemt de Staatssecretaris van Financiën verschillende acties, zoals gemeld in de brief aan de Tweede Kamer van 2 juni 2014. Zo zijn er bijstands- en informatieverzoeken, gericht op terugvordering, verstuurd aan Bulgaarse autoriteiten.

Huidige stand van zaken:

In zijn halfjaarsrapportage (14^e halfjaarsrapportage Belastingdienst) informeerde staatssecretaris Wiebes de Tweede Kamer, bij brief van 2 oktober 2014, over de stand van zaken met betrekking tot terugvordering van toeslagen en bestuurlijke boetes met betrekking tot de betrokken groep Bulgaren.

3 Extra verbetermaatregelen

In deze paragraaf wordt beschreven welke extra verbetermaatregelen zijn voorgesteld en wat op dit moment (december 2014) de stand van zaken is van de uitvoering.

3.1 Projectmatige landenaanpak Duitsland

De regels op het gebied van het innen van vorderingen worden bepaald door de nationale wet- en regelgeving van het desbetreffende land. Hierdoor kunnen de mogelijkheden tot invordering en de mogelijkheden om gegevens uit te wisselen per land verschillen. Ook de wijze waarop adresgegevens worden geregistreerd verschilt per land. De deelnemende organisaties beschikken over verschillende contacten en over uiteenlopende kennis van de verschillende aspecten. De projectmatige landenaanpak focust op een specifiek land waar de deelnemende organisaties een relatief groot (financieel) belang hebben als het gaat om terugvorderen: Duitsland.

Het OM en de Belastingdienst hebben eerder goede ervaringen opgedaan met een gerichte aanpak per land. Door de kennis die de deelnemende organisaties hebben over deze aspecten van een specifiek land met elkaar uit te wisselen en samen op te trekken in de contacten met dat land, kan gericht actie richting dat land worden ondernomen om debiteuren/veroordeelden te traceren en vorderingen te innen.

De projectmatige landenaanpak start met een expertmeeting. Daar wisselen de deelnemende organisaties hun kennis onderling uit over onder andere:

- Zoeken naar adressen
- Zoeken naar vermogen
- Juridisch systeem: verkrijgen executoriale titel
- Contacten/netwerken

Vervolgens wordt bekeken welke deelnemende organisaties gezamenlijk een werkbezoek zullen brengen aan Duitsland. Na deze pilot zal worden gezien of het opportuun is om ook voor andere landen dergelijke verkenningen te doen.

Deelnemers

OM, UWV, SVB, Inspectie SZW, DUO. De Belastingdienst brengt expertise in.

Huidige stand van zaken:

De projectmatige landenaanpak is gestart met een expertmeeting, die plaatsvond op 1 oktober 2014.

Daar is door de deelnemers geconcludeerd dat er maar weinig overlap is in de juridische grondslagen voor informatie-uitwisseling en/of erkenning en overdracht in het buitenland. Verder geldt nog specifiek ten aanzien van Duitsland dat veel diensten in Duitsland per bondsland georganiseerd zijn. Wanneer je met het ene bondsland afspraken maakt betekent dat dus niet noodzakelijkerwijs dat die afspraken ook in een ander bondsland gelden.

Er wordt weinig meerwaarde in gezien om, gezien bovenstaande, met elkaar Duitsland te benaderen voor een meeting. Het lijkt toch makkelijker om per dienst en dus ook per rechtsgebied apart afspraken te maken met andere landen.

Dit heeft geleid tot de volgende aanbevelingen:

1. Geen bezoek aan Duitsland (en voorlopig ook niet een ander land) regelen ten aanzien van een gezamenlijke aanpak, omdat op dit moment de grondslagen en uitgangspunten van partijen te veel van elkaar verschillen.

2. Kijk in kleiner verband minimaal twee keer per jaar of er aanleiding is om samen op te trekken of van elkaar te leren.
3. Wanneer we als Nederlandse overheid met een ander land (bijvoorbeeld Duitsland) op het gebied van overheidsincasso dienstoverschrijdend willen samenwerken, kan hier beter vanuit een centraal niveau aandacht voor worden gevraagd richting het andere land.
4. Mogelijke samenwerking: UWV en Belastingdienst met SVB;
5. Onderzoek in hoeverre een deel van onze doelstellingen al worden ingevuld door Expertisecentrum Buitenlandse Uitvoering.

3.2

Verkenning pilot Sociaal Attachés zoeken debiteuren voor DUO

De SVB beschikt op de Nederlandse ambassade in Turkije, Marokko, Suriname en Spanje over sociaal attachés die onder andere tot taak hebben om adressen te traceren en onderzoek te verrichten naar vermogen van personen waarvan vermoed wordt dat ze fraude plegen met sociale zekerheidsvoorzieningen. De sociaal attachés kennen de lokale situatie en weten welke gegevensbronnen beschikbaar zijn om naar adressen te zoeken.

Verkend wordt of het juridisch mogelijk is dat de sociaal attachés adressen zoeken van onvindbare debiteuren van DUO waarvan vermoed wordt dat ze zich in deze landen bevinden. Als uit de verkenning blijkt dat dit kan, zal een kleinschalige pilot gestart worden. Concreet gaat het om 10 onvindbare debiteuren per land waar een sociaal attaché is gevestigd, in totaal gaat het om 40 onvindbare debiteuren.

Deelnemers

SVB, DUO

Huidige stand van zaken:

De pilot DUO/SVB kan geen doorgang vinden.

Sociaal attachés hebben alleen mandaat voor werkzaamheden die betrekking hebben op de sociale zekerheid. De mogelijke werkzaamheden voor DUO vallen hier niet onder. De sociale zekerheidsverdragen voorzien niet in werkzaamheden die op DUO betrekking hebben. Sociaal attachés hebben ook geen titel om voor DUO op zoek te gaan naar mensen met een schuld bij DUO.

3.3

Betere benutting Register Paspoortsignalerings-/Opsporingsregister

Opname in het Register Paspoortsignalerings houdt in dat bij aanvraag van een nieuw paspoort contact wordt opgenomen met de organisatie die een vordering heeft op de betreffende debiteur. Uitgifte van een nieuw paspoort kan dan worden geweigerd zolang de vordering niet is voldaan. Dit instrument kan worden ingezet voor debiteuren met een Nederlands paspoort die onvindbaar zijn.¹

Debiteuren met een vordering > € 45.000 en veroordeelden tot een strafrechtelijke sanctie kunnen worden opgenomen in het opsporingsregister van de Nationale politie. Dat betekent dat de betreffende persoon bij een controle (zoals bij paspoortcontroles op luchthavens en verkeerscontroles) staande gehouden of aangehouden kan worden. Beide instrumenten kunnen beter worden benut door de volgende maatregelen:

¹ Dit is alleen mogelijk wanneer aan de voorwaarden uit artikel 22 van de Paspoort wet is voldaan.

- a. Bezien wordt of de voorwaarden voor opname in het Register Paspoortsignaleringen kunnen worden aangepast voor vorderingen van DUO. Het huidige drempelbedrag van €5.000 wordt voor studieschulden in veel gevallen pas na lange tijd gehaald, omdat voor dit drempelbedrag de achterstallige schuld van belang is. Een studieschuld vervalt in maandelijkse termijnen, wat betekent dat pas nadat een groot aantal maandelijkse termijnen niet is voldaan de achterstallige schuld €5.000 zal bedragen. De totale studieschuld is veelal wel een omvangrijk bedrag (gemiddeld circa €15.000).

Deelnemers

DUO, BZK

Huidige stand van zaken:

Op 3 september 2014 organiseerde BZK een overleg met alle gebruikers van het Register Paspoortsignaleringen over het voorstel van OCW om paspoortsignalering te kunnen toepassen wanneer de totale schuld (en niet het opeisbare deel van de schuld) meer dan de €5.000 bedraagt en de debiteur meer dan zes maanden onvindbaar is. Tijdens dat overleg is geconcludeerd dat er geen belemmeringen zijn om het voorstel van OCW over te nemen. BZK zal de betreffende beleidsbrief wijzigen. Naar verwachting kan dat in december 2014 gerealiseerd zijn.

- b. Mogelijk maken dat ook debiteuren met een vordering op het gebied van toeslagen kunnen worden opgenomen in het Register Paspoortsignalering. Dit vergt waarschijnlijk aanpassing van de Paspoortwet.

Deelnemers

Fin/Belastingdienst, BZK

Huidige stand van zaken:

BZK is bereid gebleken op termijn de Paspoortwet in voornoemde zin aan te passen.

- c. Belastingdienst, UWV, DUO en SVB bezien hoe door aanpassing van hun interne communicatie en werkprocessen vaker aanmelding bij het Register paspoortsignalering plaats kan vinden.

Deelnemers

UWV, SVB, DUO, Belastingdienst

Huidige stand van zaken:

- Belastingdienst:
Binnen de Belastingdienst vindt op dit moment overleg plaats op welke wijze vorm gegeven kan worden aan bevordering van de toepassing van het instrument paspoortsignalering bij de invordering.
- UWV, SVB en DUO nemen dit op in hun interne communicatie en werkprocessen.

- d. Onderzocht zal worden of betere benutting van het Opsporingsregister kan bijdragen aan het vinden van debiteuren/veroordeelden.

Deelnemers

VenJ

Huidige stand van zaken:

Insteek van deze maatregel is dat door een beter gebruik van de mogelijkheid om debiteuren te signaleren in het opsporingsregister (OPS), er meer debiteuren zullen worden aangetroffen en dat zij ook sneller geneigd zijn om hun schulden te voldoen. De opname in het opsporingsregister wordt aangeduid als actieve signalering en is met name doeltreffend als de debiteur regelmatig deelneemt aan het grensverkeer, omdat in deze gevallen ook de met de grensbewaking belaste Koninklijke Marechaussee bevoegd is tot het inhouden van het paspoort. Hierdoor kan het paspoort bij vertrek uit Nederland of bij terugkomst uit het buitenland worden ingehouden. Een kanttekening daarbij is dat er tussen de Schengenlanden geen grenscontrole meer plaatsvindt op personen, en dat de Nederlandse identiteitskaart niet kan worden geweigerd of vervallen kan worden verklaard. Dit laat onverlet dat de vervallenverklaring of weigering tot afgifte van het paspoort voor de gesignaleerde verstrekkingen gevolgen kan hebben. Het betekent niet alleen dat hij in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt maar tevens dat hem in een aantal landen geen (nieuwe) werk- of verblijfsvergunning wordt verstrekt en de gesignaleerde dientengevolge verplicht is naar Nederland terug te komen.

Een denkbare intensivering van de maatregel is het vaker gebruik maken van de mogelijkheid om personen in het OPS op te nemen als er een vordering > € 45.000 openstaat. Een tweede mogelijkheid is om de voorwaarden voor opname in het OPS aan te passen, zodat hier meer zaken voor in aanmerking komen.

Een eerste onderzoek naar het nut en de noodzaak van deze maatregel heeft duidelijk gemaakt dat er geen registratie is van het aantal zaken dat in OPS is geplaatst. Ook is niet duidelijk in hoeveel gevallen dit heeft geleid tot een daadwerkelijke signalering en uiteindelijke afdoening van een vordering. Wel is gebleken dat de minder ingrijpende variant van de maatregel, opname in het register paspoortsignalering, ook niet alle partijen in alle mogelijke gevallen wordt ingezet (zie onder c.)

Om te kunnen besluiten over het vaker inzetten van het opsporingsregister of het aanpassen van de voorwaarden, wordt voorgesteld om het eerste half jaar van 2015 te gebruiken om te monitoren hoe het gebruik van het Register paspoortsignaleringen en het Opsporingsregister verloopt en tot welke resultaten in de terugvorderingen dat leidt.

3.4

Uitwisseling expertise internetonderzoek

Iedere deelnemende organisatie zoekt op internet naar debiteuren/veroordeelden of naar diens vermogen in het buitenland. De internetonderzoekers van de

deelnemende organisaties komen bij elkaar en wisselen zoekmethoden met elkaar uit, zodat ze leren van elkaars aanpak.

Deelnemers

OM, CJIB, SVB, UWV, Belastingdienst, DUO

Huidige stand van zaken:

De bijeenkomst van internetonderzoekers zal plaatsvinden in januari 2015. Naast de genoemde deelnemende partijen zullen ook onderzoekers van de Nationale politie worden uitgenodigd.

3.5

Onderzoek naar wetswijziging verjaring

Een vordering verjaart (op grond van de Algemene wet bestuursrecht) na 5 jaar. Wanneer een debiteur onvindbaar is kan de verjaring enkel worden gestuit door middel van openbare betekening. Financiën en OCW onderzoeken de noodzaak van en de mogelijkheid tot aanpassing van de Invorderingswet 1990, respectievelijk de Wet studiefinanciering 2000, zodat de vordering niet verjaart wanneer de debiteur verzuimt een juist adres door te geven dan wel de verjaringstermijn verlengd kan worden.

Deelnemers/Trekkers

OCW, Financiën

Huidige stand van zaken:

Het onderzoek loopt.

3.6

Handhavingscommunicatie

Niet in alle gevallen is er sprake van fraude of moedwillig misbruik. Er zijn ook burgers die geen buitenlands adres doorgeven aan de Nederlandse instanties, omdat ze niet op de hoogte waren van deze verplichting en vervolgens onvindbaar blijken. Om de burgers die het betreft te informeren over deze verplichting, wordt het relevante communicatiemateriaal (website, brieven, e-mails) van de deelnemende organisaties hierop bekeken en waar nodig aangepast. Daarnaast zal worden onderzocht of de websites van de ambassades als communicatiemiddel kunnen worden ingezet.

Deelnemers

CJIB, UWV, SVB, DUO, Belastingdienst, Buitenlandse Zaken

Huidige stand van zaken:

Doorlichten en aanpassen eigen communicatiemateriaal
Het communicatiemateriaal wordt periodiek aangepast.

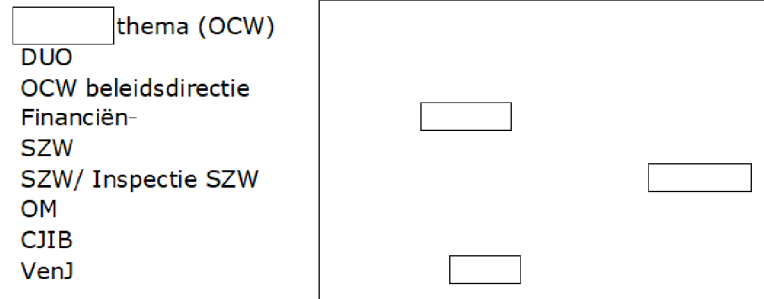
Websites ambassades

Een aangepaste tekst voor de websites van ambassades is opgesteld en aangeleverd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

4 Aanpak

4.1 Organisatie

De werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland is als volgt samengesteld.

De werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland is in 2014 zes keer bij elkaar geweest.

5 Evaluatie

5.1 Uitkomsten van de evaluatieronde

In de laatste bijeenkomst van de werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland is een korte evaluatieronde gehouden. Daaruit kwamen de volgende punten naar voren:

- Het is goed dat er aandacht is voor het ingewikkelde probleem van terugvorderen in het buitenland. Ook interessant om te zien dat verschillende diensten met hetzelfde soort probleem kampen.
- Het uitwisselen van kennis is als waardevol ervaren. De bijeenkomsten waarin de deelnemers hun eigen aanpak presenteerden, werkten goed.
- Terugvorderen uit het buitenland is lastige materie, waarbij samen optrekken eigenlijk niet mogelijk is gebleken, vanwege juridische belemmeringen en grote verschillen tussen uitvoeringsorganisaties.
- Gaandeweg werd duidelijk dat er al een aantal belangrijke verbetertrajecten loopt, zoals de ontwikkeling van de Registratie Niet Ingezetenen. Wat er aan extra maatregelen door de werkgroep aan kon worden toegevoegd, was beperkt.
- Er zijn door de werkgroep kleine stapjes gezet naar verbetering in het terugvorderen in het buitenland en dat was het hoogst haalbare.

6 Borging

6.1 Doorlopende activiteiten

In onderstaand schema staat welke acties nog ondernomen moeten worden.

Nr	Verbetermaatregel	Activiteit	Wie
1	Projectmatige landenaanpak	Afgerond	
2	Verkenning pilot Sociaal Attachés zoeken debiteuren voor DUO	Afgerond	
3a	Betere benutting paspoortregister: Aanpassing voorwaarden	Aanpassing circulaire BZK paspoortsignalering	BZK () () bewaakt voortgang)
3b	Paspoortsignalering ook voor Toeslagschuld	Aanpassing Paspoortwet	BZK/ () ()
3c	Vaker inzetten paspoortsignalering	Aanpassen interne communicatie en werkprocessen	() () ()
3d	Betere benutting opsporingsregister	Monitoren gebruik - Register Paspoortsignaleringen - Opsporingsregister	() () ()
4	Uitwisseling expertise internetonderzoek	Organiseren bijeenkomst internetonderzoekers	()
5	Onderzoek naar wetwijziging verjaring	Onderzoeken welke wetgeving kan worden aangepast: AwB eigen wetgeving.	()
6a	Handhavingscommunicatie websites ambassades	Aanpassen teksten op websites ambassades. Tekst is aangeleverd.	BZ () bewaakt voortgang)
6b	Handhavingscommunicatie: eigen communicatiemateriaal	Doorlichten en aanpassen communicatiemateriaal	()
7	Vervolg	In EBU-verband bijeenkomsten (1 of 2 keer per jaar) organiseren om kennis te delen over internationale incasso	() (SVB) samen met () ()

6.2 Structurele inbedding

De deelnemers aan de werkgroep hebben aangegeven ook na afloop van het project Terugvorderen en terughalen in het buitenland bij elkaar te willen komen om kennis te blijven uit te wisselen. Deze kennisuitwisseling zal structureel worden ingebed bij het Expertisecentrum Buitenlandse Uitvoering (EBU).

Het (EBU) is ontstaan na afronding van het programma Compacte Rijksdienst. Het EBU is één van de vijf expertise centra die vallen onder het Bestuurlijk Overleg Compacte Uitvoering. De Sociale Verzekeringsbank is trekker van het EBU. Bij de start van het EBU is het doel als volgt geformuleerd:

UWV, SVB, DUO en Belastingdienst/Toeslagen richten een expertisecentrum op over alle uitvoeringskwesties bij uitkeringen aan klanten in het buitenland. Dit expertisecentrum bundelt kennis, ervaring en schaarse menskracht en adviseert de betrokken uitvoeringsorganisaties en ministeries. Het expertisecentrum staat ook open voor andere uitvoeringsorganisaties.

Afgesproken is dat de SVB het initiatief neemt om in 2015 een bijeenkomst te organiseren om kennis te delen en daarvoor de deelnemers aan de werkgroep Terugvorderen en terughalen in het buitenland uitnodigt. De frequentie van de bijeenkomsten (één of twee keer per jaar) kan in de eerste bijeenkomst bepaald worden.

Overzicht contactpersonen Terugvorderen buitenland

Organisatie	Onderdeel	Verantwoordelijke Terugvorderen buitenland	Aanspreekpunt
Ministerie van SZW	Directie Uitvoeringsbeleid en Naleving		
Inspectie SZW	Directie Inspectieondersteuning en Informatiehuishouding, afdeling Boete, Dwangsom en Inning		
OM	Functioneel Parket Leeuwarden		
CJIB	Directie Innen en Incasseren		
Ministerie van Financiën/ Belastingdienst	DG Belastingen		
DUO	Directie Onderwijsvolgers		
Ministerie van VenJ	DG Rechtspleging en Rechtshandhaving		
Ministerie van OCW	Directie Hoger Onderwijs en Studiefinanciering		

